

se paa den stadige Stigning af Udgiften til Alderdomsforsørgelse. Jeg behøver blot at læse et Par Linier op af det ærede Medlems Tale, saa vil det straks staa klart, hvad der var det egentlige Motiv til Lovforslagets Fremsettelse. Det ærede Medlem sagde, at naar Alderdomsunderstøttelsesbeløbet er steget med omtrent 30,000 Kr. aarlig, „er det jo ikke underligt, at det kan vække en vis Betænkelighed hos Skatteyderne, og at man kan komme til at spørge: Ja, men er det dog alligevel ikke for galt? Hvor vil det ende?“. Det ærede Medlem fortsætter, at det er nødvendigt at komme bort fra den nuværende Form for Alderdomsunderstøttelsen, og hele det ærede Medlems Tale var i Virkeligheden bygget paa dette: det er for mange Penge, vi bruger til Alderdomsunderstøttelserne, og derfor maa vi gaa over til Forsikringsprincippet.

Det var imidlertid ikke alene det ærede Medlem, der den Gang havde denne Opfattelse. Nej, hele Venstre og hele Højre mente, at man maatte bort fra det Princip, hvorpaa Alderdomsforsørgelseslovgivningen var bygget, og over til den tvungne Forsikring. I det Udvalg, som blev nedsat paa Forslag af det ærede Medlem, kom det stærkt til Orde, at de Pengebidrag, som det offentlige udbetalte gennem Stat og Kommune, efterhaanden vilde naa en saadan Størrelse, at Samfundet ikke vilde være i Stand til at bære dem. Der var kun to Medlemmer af det daværende Udvalg, som tog Afstand fra denne Tanke, det var de to socialdemokratiske Medlemmer Hørdum og Sabroe. De gjorde gældende, at det, som nu maatte være Opgaven, var det, som Venstre tidligere havde krævet: en Forbedring af den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov. Men der var ikke Tale om, at vore Folk den Gang kunde vinde Tilslutning for deres Ideer. Det blev vedtaget at nedsætte en Kommission, hvis Opgave var at overveje Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring. Naar det ærede Medlem fra Verninge vil gøre gældende, at det hovedsagelig var Invaliditetsforsikringen, der her var Tale om, er det ikke rigtigt. Det andet var det afgørende, Invaliditetsforsikringen kom med som en Biting.

Da Kommissionen blev nedsat, var der, som jeg før nævnede, stor Enighed om, at man skulde gaa over til den tvungne Forsikring. Men efter at man i Kommissionen havde beskæftiget sig med Sagen, begyndte Medlemmerne at falde fra. Medens

det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) var en varm Tilhænger af Tanken om Kommissionens Nedsættelse og i høje Toner priste Princippet i den tvungne Folkeforsikring, faldt han fra, da han i Kommissionen havde haft Lejlighed til at beskæftige sig med denne Sag. Han indsaa, at det var en umulig Vej fremad. Højre faldt delvis fra. Kun Venstres Mænd, med Undtagelse af Professor Falbe-Hansen, stod fast paa Forsikringsprincippet.

Det er interessant at se, hvorledes det er gaaet senere. Det ærede Medlem for Verringe-Kredsen var ret forsigtig i sin Tale forleden Dag, første Gang han havde Ordet, og efter at han havde polemiseret mod Indenrigsministeren, var der egentlig ikke meget tilbage af Forsikringsprincippet overfor Alderdomsforsørgelseslovgivningen. Han vilde endog gøre gældende, at det Forslag, der var stillet af Venstre i Kommissionen, egentlig ikke taler om Alderdomsforsørgelse. Nej, siger det ærede Medlem, der staar udtrykkelig, at det er Forslag til Lov om Invaliditetsforsikring. Det er meget rigtigt, Titelen lyder saaledes. Men ser man Lovforslaget igennem, viser det sig, at dets Indhold ikke alene omfatter Invaliderne, men ogsaa de alderdomsunderstøttede. Det ærede Medlem maatte ogsaa erkende, at Princippet i Lovforslaget, selv om det ganske vist først og fremmest var beregnet paa Invaliderne, dog i sine Konsekvenser maatte drage de alderdomsunderstøttede med, og naar man ser Betænkningen igennem, kan man heller ikke være i Tvivl om, at det er Meningen. Thi i Venstres Betænkning staar det udtrykkelig, at i det Lovforslag, der er betegnet som Forslag til Lov om Invaliditetsrente, stiller de nævnte Medlemmer af Flertallet Forslag om, at der indføres tvungen Forsikring mod Følgerne af Alderdom og Invaliditet. Det var altsaa Hensigten den Gang. Men saaledes som det ærede Medlem for Sakskøbing-Kredsen faldt fra, og som Højre til Dels faldt fra, saaledes er det ærede Medlem for Verringe-Kredsen ogsaa faldet fra, for saa vidt angaar de alderdomsunderstøttede. Saa vidt jeg kan skønne, er der kun een Mand af Venstre tilbage, det ærede Medlem for Frederikshavns-Kredsen (Thomas Larsen), som staar paa det oprindelige Standpunkt. Dette ærede Medlem var i Dag glad ved, at han i sin Tid havde fremsat Forslaget om denne Kommissions Nedsættelse, og det ærede Medlem har intet lært eller forstaaet af den Udvikling, der er foregaaet